

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/36/2019
Identifikačné číslo spisu: 6817010361
Dátum vydania rozhodnutia: 21.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6817010361.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szabaa sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného W. Q. pre pokračovací prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 21. novembra 2019 v Bratislave dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. októbra 2018, sp. zn. 4 To 66/2018 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Revúca z 2. mája 2018, sp. zn. 1 T 93/2017 bol obvinený W. Q. uznaný za vinného v bodoch 1/ a 2/ obžaloby z pokračovacieho prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a v bode 3/ obžaloby z prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/. 17. decembra 2014 v čase od 08:00 hod. do 08:45 hod., v Revúcej, v budove M. na ulici G. č. XXX/X, v postavení svedka v trestnom konaní vedenom na odbore Kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Revúcej pod sp. zn. ČVS: ORP-253/VYS-RA-2014 za prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zák. a prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradného znaku a úradnej značky podľa § 252 ods. 1 Tr. zák., po tom, čo bol osobitne poučený o zodpovednosti za vedome nepravdivé údaje a okrem iného aj o zodpovednosti za trestný čin krivej výpovede podľa § 346 Tr. zák., vyšetrovateľovi Policajného zboru do zápisnice o výsluchu svedka uviedol, že za nákup zariadenia do školskej jedálne sa na zasadnutí obecného zastupiteľstva obce D., konaného 12. augusta 2014 hlasovalo, pričom zo skutkovej vety rozsudku Okresného súdu Revúca, sp. zn. 3 T 3/2015 z 26. októbra 2016, ktorý bol neskôr potvrdený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3 To 12/2017 z 15. marca 2017, ktorými bola vyššie uvedená trestná vec ukončená je zrejmé, že sa o tejto skutočnosti nehlasovalo, iba diskutovalo a objasnenie tejto skutočnosti bolo pre ďalší postup vo veci rozhodujúce,

2/. 8. júna 2015 v čase od 09:55 hod do 10:30 hod., v Revúcej v budove M. na ulici G. č. XXX/X, v

postavení svedka v trestnom konaní vedenom na odbore Kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Revúcej pod sp. zn. ČVS: ORP-253/VYS-RA-2014 už za prečin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., zo spáchania ktorých boli obvinení W. G. D., K. G. a W. C., po tom, čo bol osobitne poučený o zodpovednosti za vedome nepravdivé údaje a okrem iného aj o zodpovednosti za trestný čin krivej výpovede podľa § 346 Tr. zák., vyšetrovateľovi Policajného zboru do zápisnice o výsluchu svedka uviedol, že za nákup zariadenia do školskej jedálne sa na zasadnutí obecného zastupiteľstva obce D., konaného 12. augusta 2014 hlasovalo, pričom zo skutkovej vety rozsudku Okresného súdu Revúca, sp. zn. 3 T 3/2015 z 26. októbra 2016, ktorý bol neskôr potvrdený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3 To 12/2017 z 15. marca 2017, ktorými bola vyššie uvedená trestná vec ukončená je zrejmé, že sa o tejto skutočnosti nehlasovalo, iba diskutovalo a objasnenie tejto skutočnosti bolo pre ďalší postup vo veci rozhodujúce,

3/. 4. mája 2016 v čase od 09:25 hod do 09:40 hod., v Revúcej v budove Okresného súdu Revúca na ulici SNP č. 539/1, v postavení svedka v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3 T 3/2015 za prečin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., zo spáchania ktorých boli obžalovaní W. G. D., K. G. a W. C., po tom, čo bol poučený o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčať a o trestných následkoch krivej výpovede a prísahy, a po zložení prísahy pred sudcom do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že za nákup kuchynského zariadenia do sumy 20.000,- € sa hlasovalo, pričom zo skutkovej vety rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 3 T 3/2015 z 26. októbra 2016, ktorý bol neskôr potvrdený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3 To 12/2017 z 15. marca 2017, ktorými bola vyššie uvedená trestná vec ukončená je zrejmé, že sa o tejto skutočnosti nehlasovalo, iba diskutovalo a objasnenie tejto skutočnosti bolo pre rozhodnutie o vine obžalovaných rozhodujúce.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený ihneď po jeho vyhlásení odvolanie voči výroku o vine a treste (č. l. 98), ktoré neskôr aj písomne odôvodnil (č. l. 108-110).

Na podklade podaného odvolania obvineného rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 4. októbra 2018, sp. zn. 4 To 66/2018, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Revúca, sp. zn. 1 T 93/2017 z 2. mája 2018. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám obvineného W. Q., nar. XX. M. XXXX v O., trvale bytom D., okr. O., zamestnaný v spol. N. T. D., s.r.o., so sídlom v D. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora Revúca, sp. zn. 1 Pv 180/17/6608-5 z 8. septembra 2017, ktorou bolo obvinenému kladené za vinu spáchanie v bode 1/ a 2/ obžaloby pokračovacieho prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., v bode 3/ obžaloby spáchanie prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedený pod bodmi 1/ a 3/ obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom (č. l. 114).

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal dňa 14. novembra 2018, jeho obhajca 13. novembra 2018, okresná prokuratúra dňa 12. novembra 2018 a Okresné riaditeľstvo Policajného zboru dňa 12. novembra 2018 (č. l. 122).

Okresný súd Revúca predložil dovolaciemu súdu dňa 17. júna 2019 dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ktoré podal na okresný súd dňa 9. mája 2019 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., pretože napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku (č. l. 128-135).

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu generálny prokurátor uviedol, že s právnym názorom krajského súdu uvedeným v napadnutom rozhodnutí sa nestotožňuje, pretože bolo nepochybne preukázané, že obvinený ako svedok vypovedal nepravdivo o okolnostiach, ktoré boli predmetom

vykonávaného dokazovania nielen pred orgánmi činnými v trestnom konaní, ale i pred súdom po zložení prisahy. V týchto výpovediach aj čiastočne rozdielne popísal samotný priebeh hlasovania a jeho spôsob.

Pritom otázka existencie hlasovania či nehlasovania poslancami obecného zastupiteľstva obce D., ktorým bol aj obvinený W. Q., bola nosnou spornou skutkovou otázkou, ktorú si museli vyriešiť jednak orgány činné v trestnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Revúcej pod sp. zn. ORP-253/VYS-RA-2014 proti obvineným W.. G. D. a spol. a jednak Okresný súd Revúca konajúci o obžalobe v tej veci pod sp. zn. 3 T 3/2015. Výriešenie otázky hlasovania, teda či k nemu došlo alebo nie, malo zásadný vplyv na to, či okolnosti uvedené a zapísané v zápisnici o priebehu tohto zasadnutia sú pravdivé alebo nie. Zistenie tejto skutočnosti malo zásadný vplyv na posúdenie, či vôbec bola zákonným spôsobom prejavená vôľa obce uzatvoriť kúpnu zmluvu, predmetom ktorej mal byť nákup zariadenia do kuchyne. Ak by sa totiž preukázalo, že k hlasovaniu o zakúpení zariadenia do kuchyne reálne došlo, čo tvrdil aj obvinený, tak by údaje uvedené v zápisnici o priebehu zasadnutia obecného zastupiteľstva zodpovedali skutočnosti a nedošlo by ani k obvineniu a následnému odsúdeniu W.. G. D. a spol.

O tom, že obvinený ako svedok klamal v prospech obžalovaných, teda účelovo, nemal pochybnosti ani odvolací súd, pričom podľa prokurátora krajský súd nesprávne interpretoval zákonný znak oboch skutkových podstát ohľadne „okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie“. V rozpore so správnym výkladom tejto hmotnoprávnej normy dospel k záveru, že výpoveď svedka W. Q. nebola rozhodujúcou pri hodnotení orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi, ktoré konali v trestnej veci sp. zn. 3 T 3/2015. Výpoveď obvineného ani nemohla byť rozhodujúcou, nakoľko bola v rozpore s listinnými dôkazmi, ktorých objektivita a výpovedná hodnota sa nedala prakticky účinne poprieť, pričom bola v rozpore aj s tvrdeniami iných svedkov.

Hoci je teda možné súhlasiť s argumentáciou krajského súdu v tom, že výpoveď obvineného ako svedka nebola rozhodujúcou pri hodnotení dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi, avšak nemožno súhlasiť so záverom, že by nešlo o pravdivú výpoveď o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre vydanie rozhodnutia vo veci, v ktorej vypovedal. Svedecká výpoveď obvineného opakovane prispievala k zavádzaniu orgánov činných v trestnom konaní a aj súdu, ktorí sa museli s jej existenciou zákonným spôsobom vysporiadať. Z právneho výkladu k predmetnému trestnému činu vyplýva, že hoci sa nepravdivá výpoveď svedka musí týkať okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, nemusí ísť o okolnosť majúcu rozhodujúci význam, o okolnosť, ktorá bola pre rozhodnutie jedine a výlučne rozhodujúca. V danom prípade bolo takouto rozhodujúcou okolnosťou zistenie podstatnej skutočnosti, či sa uskutočnilo hlasovanie na obecnom zastupiteľstve obce D. dňa 12. augusta 2014 o nákupe zariadenia do kuchyne, z ktorého bola vyhotovená sporná zápisnica. A práve o tejto podstatnej okolnosti obvinený nevypovedal pravdivo, ale o nej pred orgánmi činnými v trestnom konaní a aj pred súdom klamal. Ak by sa akceptoval ako správny, názor Krajského súdu v Banskej Bystrici, potom by bolo trestnoprávne postihovanie páchatel'ov trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy podstatným spôsobom úplne znemožnené.

Ďalej prokurátor poukázal na skutočnosť, že napadnutý rozsudok je založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, čo napĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., aj keď odvolací súd síce aplikoval správnu právnu normu týkajúcu sa zisteného skutkového stavu, ale ju nesprávne interpretoval, a preto nemal byť obvinený oslobodený spod obžaloby, ale uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák., za čo mu mal byť uložený primeraný a zákonný trest.

Vzhľadom na uvedené generálny prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

1/ podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4 To 66/2018 z 4. októbra 2018 bol porušený zákon v ustanoveniach § 346 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a v ustanoveniach § 2 ods. 12, § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3, § 322 ods. 3) a § 285 písm. b) Tr. por. v prospech obvineného W. Q.,

2/ podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4 To 66/2018 z 4. októbra 2018,

3/ podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť.

K dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadril obvinený prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý v rámci vyjadrenia doručeného na okresný súd 31. mája 2019 uviedol, že nesúhlasí s podaním dovolaním generálneho prokurátora a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, ktorý sa riadne vysporiadal s dôkaznou situáciou a vec správne právne posúdil. Krajský súd v Banskej Bystrici správne konštatoval, že výpovede obvineného nemali pre rozhodnutie v pôvodnom trestnom konaní podstatný význam a jeho výpovede neboli výpoveďami, ktoré rozhodujúcim spôsobom ovplyvnili procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, ako i súdu. Obvinený ďalej uviedol, že nesúhlasí s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., nakoľko tento nemožno na daný prípad aplikovať, pretože sa jedná o námietky skutkové a dovolací súd nemôže ďalej preskúmať skutkové zistenia, na ktorých sa ustálil krajský súd s poukázaním na jeho odôvodnenie. Aj okresný súd v konaní sp. zn. 3 T 3/2015 po vyhodnotení všetkých dôkazov jednoznačne konštatoval, že zistenia ohľadne hlasovania obecného zastupiteľstva týkajúceho sa kúpy kuchynského zariadenia do 20.000,-Eur bez DPH, nemali tak zásadný vplyv na posúdenie viny obžalovaných ako vyhodnotenie ďalšieho dokazovania, teda hlavnými dôkazmi v danom prípade boli hlavne listinné dôkazy. Vzhľadom na uvedené nemožno brať preto za smerodajné, že jeho výpovede naplnili skutkovú podstatu trestných činov krivej výpovede a krivej prísahy, za ktoré bol stíhaný v predmetnej veci.

Pokiaľ generálny prokurátor stavia do popredia vyriešené otázky hlasovania obecného zastupiteľstva a tvrdí, že táto okolnosť mala zásadný vplyv na posúdenie viny a následné odsúdenie W.. G. D. a spol., tak je potrebné brať do úvahy tú skutočnosť, že bez ďalších dôkazov, ktoré boli hlavným dôvodom uznania viny W.. G. D. a spol., by nebolo možné uznať vinu W.. G. D..

Ak by dovolací súd s ohľadom na vyššie uvedené posúdil jeho výpovede učené v konaní vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3 T 3/2015, ako i v prípravnom konaní predchádzajúcom uvedenému súdnemu konaniu ako výpovede, ktoré mali zásadný vplyv na uznanie viny a odsúdenie W.. G. D. a spol., na jednej strane by spochybnil uznanie viny u W.. G. D. a spol. rozsudkom Okresného súdu Revúca z 26. októbra 2016, sp. zn. 3 T 3/2015, najmä odôvodnenie tohto rozsudku a na druhej strane by zrejme týmto spôsobom podľa názoru obhajoby zasiahol do skutkových okolností prípadu, a prekročil by tak uplatnený dovolací dôvod.

Na základe uvedených skutočností obvinený navrhol, aby dovolací súd dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietol podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože podľa jeho názoru nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Spis spolu s dovolaním generálneho prokurátora a vyjadrením obvineného bol doručený dovolaciemu súdu 17. júna 2019.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. pri priebežnom preskúmaní predloženého spisového materiálu i dovolania generálneho prokurátora zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. a) Tr. por.], po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania [§ 382 písm. c) Tr. por.].

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a

hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštitúcia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávných predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod. pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dôvodu ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže generálny prokurátor v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštitúcie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštitúciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na správny záver rozhodnutia krajského súdu, nakoľko konanie obvineného v zmysle ustáleného skutkového stavu nenaplnilo skutkovú podstatu pokračovacieho prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., tak ako mu to kládla obžaloba za vinu. Oslobodenie obvineného rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 4. októbra 2018, sp. zn.

4 To 66/2018 bolo správne a v súlade so zákonom, nakoľko nebol naplnený znak objektívnej stránky žalovanej skutkovej podstaty. Konaním krajského súdu preto nedošlo k naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. tak, ako to uviedol generálny prokurátor vo svojom dovolaní.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.